

E sorok írójának módja van rendszeresen látni az új somogyi elnök tevékenységét a Magyar Ügyvédi Kamara testületi ülésein, országos szakmai rendezvényeken, s egyértelmű: jól döntöttek. Nem azért, mert nőt választottak elnöküknek, hanem mert a véleményalkotásában körültekintő, döntéseiben ugyanakkor gyors és határozott, a sportban is megedződött (korábban NB I-es röplabdás, volt ifjúsági válogatott, to-kaji borlovag) Pongráczné dr. Csorba Éva minden tekintetben alkalmas a feladatra. Az, hogy nő – ahogy mondani szoktuk –, csak hab a tortán... Miért? Reméljük, kiderül ebből a rövid kis portréból is.

Ügyvédi irodájában beszélgetünk. A sarokszoza erkélyajtaja nyitva, a muskátlik vígan pirosanak a késő őszi napfényben, Kaposvár főutcájának nyüzsgése behallatszik. Sok ügyvédi irodában jártam már, többnyire szépek, ízlésesen berendezettek, de inkább férfias jegyeket hordoznak. Itt első pillantásra egyértelmű, hogy a szoba lakója hölgy. Ami először feltűnik, az a sok családi relikvia a falakon. Van látnivaló bőven: az elnök asszony tősgyökeres kaposvári, ötödik generációs ügyvéd a családban, igen neves, a kárpátaljai Nagyszőlősig felmenő elődökkel. Szintén ügyvéd édesapja 102 éves. Elődei diplomái, dédapja „Ófelsége a király nevében” a pesti Királyi Ítéltábla által kiállított ügyvédi bejegyzése, kitüntetések, elismerések a XIX. századig visszamenőleg. A Somogy vármegye első közkórházát – a jelenlegi Kaposi Mór Oktatókórházat – alapító szépapa korabeli elegáns portréja is vigyázza a hangulatos berendezett irodát. Az sem meglepő ezek után, hogy az elnök asszony négy gyermeke közül kettő már biztosan jogász lesz: legidősebb fia nemrég végzett a Pécsi Tudományegyetemen, lánya pedig most kezdte tanulmányait az ELTE-n.

Ő maga is az ELTE-n szerzett diplomát. Miután végzett, hazajött Kaposvárra, és a Kaposvári 2. sz. Ügyvédi Munkaközösségben (két munkaközösség volt a városban) lett jelölt, majd a szakvizsga letétele után ugyanitt kezdte gyakorolni hivatását. Hatalmas tapasztalatokat szerzett a sokat látott és gyakorlott ügyvédek mellett. Ebben az időben tudatosodott benne, hogy az ügyvédi tevékenység hivatás, egyfajta elköteleződés a bajba jutott, jogkere-

**Látogatóban Pongráczné dr. Csorba Évánál,
a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara elnökénél**

A jövő: erős kamarai támasz kell

A húsz magyarországi területi kamara közül kettő élén áll nő. A Pécsi Ügyvédi Kamara mellett a tavaszi tisztújításkor a Somogyi Ügyvédi Kamara (SMÜK) elnökévé is ügyvédnőt választott a tagság Pongráczné dr. Csorba Éva személyében a következő négy évre. Tulajdonképpen ennek nem kellene kiemelendő érdekességnek lennie. Ám ahogy a hazai környezetben másutt, úgy az ügyvédtársadalomban is még mindig erősen dominálnak a férfitendenciák: bár a tagságnak szinte pontosan a fele nő, ez nem tükröződik a kamarák tisztségviselőinek körében. Az érintett somogyi kamara élén eddig kizárólag férfiak álltak; legutóbb az országsszerte elismert és nagy tekintélynek örvendő dr. Fekete László kaposvári ügyvéd. A somogyiak ezúttal szakítottak a hagyományokkal, és ügyvédnőt választottak elnöküknek.

ső embertársak megsegítése mellett. Az ügyvéd feladata egyebek között a kiegyensúlyozott jogérvényesítés. Ezt kapta családi örökségül, ezt tanulta jelölt korában és ezt tűzte ki szakmai élete céljául is.

Érdekes tapasztalatokat szerzett az évek alatt, amikor a közeli Taszár NATO katonai bázisát kiszolgáló amerikai cégtől kapott ügyvédi megbízást helyi ügyeik intézésére. Ekkor találkozott a jogszolgáltatás kevésbé személyes, inkább intézményi vonatkozásaival, amit egyfajta szolgáltatásnak tekintett.

Érzékeny megértéssel beszél arról, hogy sok, főleg a fiatalabb korosztályhoz

tartozó kolléga az ügyvédi munka szolgáltatató jellegét látja az ügyvédi tevékenység alapjának. Nem érzékelik a munka hivatásjellegét, és emiatt a hivatásrendi közösségi tudat is sokszor hiányzik belőlük: nem látják a területi ügyvédi kamarák érdekérvényesítő képességét és erejét. Ám bízik abban, hogy sikerül az együvé tartozást, az egységet a területi kamarán belül erősíteni, hogy a szakmai és egyéb közös programok hatására mind több kolléga felismeri majd az ügyvédi kamara erejét, az önrendelkezési jog fontosságát, hiszen ez az alapja az ügyvédek nyugodt munkavégzésének.

Miért éppen én? – tette fel magának a kérdést, amikor a neve elnökjelöltként szóba került. Hiszen az elnök nem tud csodát tenni, az általános gazdasági-társadalmi tendenciákat nem tudja befolyásolni, nem tud ügyeket, jómódú ügyfeleket biztosítani a kollégák számára.

Őszintén elmondta nekik, hogy mit tehet: a hivatásrendi egységet, az összetartást, az egészséges önértékelést, a szakmai közösségépítést, az oktatást és a továbbképzést, a fokozott érdekvédelmet akarja tovább erősíteni. A szavak, a tervek egyértelműek és leplezetlenül őszinték, egyszerűen szívesen vonzóak is. Tükröződik bennük a somogyi ügyvédség iránti elkötelezettség, a szeretet és egyfajta női eltökéltség. Egyhangúlag választották meg.

Többször is utal az ügyvédjelölti oktatás fontosságára. A Somogy, Tolna és Baranya megyei Ügyvédi Kamara közös oktatási központot tart fenn Pécsen, ahol az egyetemi város és a jogi tanszék jó szakmai háttérrel ad mindehhez mindenkinek megelégedésére.

Ami egyébként a SMÜK 260 fős taglétszámát illeti, megtudom tőle, hogy a korábbi tendenciák megfordultak: a megyében csökken az ügyvédek száma. Ennek legfőbb oka, hogy drasztikusan megnőtt a

szünetelő ügyvédek és csappant az ügyvédjelöltek mennyisége. Sok fiatal távozik a pályáról, és félő, hogy nem jönnek vissza. Az okok egyértelműek: az utóbbi években látványosan csökkent a munkalehetőség, azaz a megbízások száma, ami annak tudható be, hogy a megyében folyamatosan csökken a gazdasági aktivitás. Azok a fiatal ügyvédjelöltek, ügyvédek, akik nem rendelkeznek kellő háttérrel, gyakran hátat fordítanak a szakmának, mert nem látják a biztonságos megélhetés lehetőségét; így soha nem lesz alkalmuk arra, hogy megmutassák a bennük rejlő tehetséget. A világ folyamatosan változik, soha nem látott sebességgel modernizálódik, a korral haladni kell, ehhez pedig fiatal ügyvédekre van szükség, akik képesek felvenni a tempót és tovább vinni ezt a szép és komoly hivatást a jövő nemzedék számára.

Megítélése szerint a nem budapesti ügyvédeknek luxus a szakosodás, minden ügyet el kell vállalniuk, nem engedhetik meg maguknak, hogy visszautasítsák az ügyfelet. Ezzel extra terhet vállalnak, mert így rendkívül széleskörű szakmai ismeretekre kell szert tenniük. Ez régen sem volt egyszerű, ma meg különösen nehéz, hiszen gyakorlatilag minden alapvető törvény átalakult, kicserélődött. Együtt látni,

szinopszisban kezelni az új, hatalmas törvényi anyagot, embert próbáló feladat. Mindehhez a kisebb ügyvédi irodáknak, illetve az egyszemélyes irodáknak azt a problémáját is számításba kell venni, hogy az így dolgozó ügyvédeknek szinte alig van napi konzultációs lehetőségük.

Úgy véli, az egyik legnagyobb gond az, hogy a vidéki ügyvédek – bár jól képzettek és alaposak – könnyen érezhetik magukat szakmailag magára hagyottak, magányosnak. Az ügyvédnő – ahogy sok más, korábbi beszélgetőtársam az ország legkülönbözőbb részeiből – elmondta: jelentős különbségek vannak a vidéki és a fővárosi praxis, az ügyek és az ügyfelek potenciálja között, ezáltal a vidéki és a fővárosi átlagügyvédek jövedelme között is.

Komoly feladatot lát abban, hogy ezt a helyzetet minden kamarai eszközzel segítse oldani, megváltoztatni. Nagy szükség van a helyi, megyei rendszeres szakmai továbbképzési lehetőségekre, a személyes konzultáció és a hivatásrendi közösség erősítésének közösségi alkalmaira. Ez pedig – meggyőződése szerint – nem megy egy erős és jól működő, tagok által biztos és megbízható háttérvilágnak tekintett kamara nélkül.

